

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014148
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014148.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

W. Y.,

nar. XX.X.XXXX v E., H. republika, trvale bytom V., prechodne bydliskom bez prihlásenia C. C., B. C. XXX, nová adresa C., N. W. X (u M. V.), t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/10/2019 zo dňa 4. júla 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. Y. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 13.07.2018 prevzal od poškodenej Z. B. zálohu 1.526,- € na nákup materiálu určeného na realizáciu murárskych prác pri obnove bytového jadra bytu číslo XX na adrese C., Q. S. XX, hoci už v čase prevzatia zálohy vedel, že prostriedky použije na výplatu robotníkov na inej stavbe, čím spôsobil poškodenej Z. B. škodu 1.526,- €.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 2, 3, 8, 49 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená aj povinnosť nahradiť poškodenej Z. B. škodu vo výške 1.526 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný W. Y.. Uviedol, že žiadny skutok nespáchal, pričom išlo len o nešťastnú zhodu okolností. U poškodenej 60 % prác vykonal a zbytok dlžnej sumy spláca v mesačných splátkach. Žiadal o oslobodenie alebo podmienečné odsúdenie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní doplnila dôvody odvolania obžalovaného jeho obhajkyňa. Podľa jej názoru vo vymedzení skutku absentuje konanie, ktorým by obžalovaný uviedol niekoho do omylu, prípadne využil niečí omyl. Ďalej uviedla, že preddavok poskytnutý v peniazoch (záloha) sa stáva vlastníctvom zhotoviteľa, preto nie sú pre neho cudzou vecou, a preto tieto peniaze môže použiť aj v rámci iných svojich podnikateľských aktivít. V konaní vykonané dôkazy nesvedčia tomu, že obžalovaný mal od samého počiatku úmysel vôbec nevyhotoviť dielo, ktoré bolo poškodenou objednané a objednávku s poškodenou by mal uzatvoriť len z dôvodu, že chcel od nej vylákať finančné prostriedky.

Zvyšok diela z dôvodu neúspechu v podnikaní nedokázal už dokončiť. Podľa názoru obhajkyne ide o typický obchodnoprávny vzťah, ktorý mal byť predmetom civilného sporového konania. Obhajkyňa navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok nie je trestným činom.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností vyplýva skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa. Skutkové zistenia pritom v odvolaní obžalovaného ani nie sú namietané. Z pohľadu namietaného naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu u podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a k tomu trestnému činu viažucich sa právnych úvah, je možné prisvedčiť obhajkyňi obžalovaného v nasledovnom. Ani z obžaloby ani z rozsudku súdu prvého stupňa, vrátane jeho písomných dôvodov nevyplýva, že by bol spochybňovaný „prechod“ vlastníctva predmetných peňazí, pričom ide o vec, ktorá nie je individuálne určená. Ak by tomu tak nebolo, mohlo by ísť o trestný čin sprenevery „cudzej veci“ podľa § 213 Tr. zák. Preto v zásade ani samotné „použitie“ predmetných finančných prostriedkov od poškodenej na „vyplatenie“ robotníkov na inej stavbe, samo osebe nie je trestné. Pritom je možné prisvedčiť obhajkyňi aj v tom, že v obchodných vzťahoch býva takýto postup „bežný“.

Senát odvolacieho súdu sa však nestotožnil s názorom obhajkyne v tom, že v rámci obchodného vzťahu, ktorého napr. prvá časť bola účastníkmi vzťahu (objednávateľ - zhotoviteľ) riadne splnená (vyplatené 1.700 € - dodané práce a materiál v tejto hodnote), by nemohol byť ďalej pri dokončovaní tohto vzťahu spáchaný trestný čin podvodu. Opačný názor by viedol k záveru, že v priebehu takéhoto vzťahu už následne podvodné konanie jedného účastníka takéhoto vzťahu vo vzťahu k druhému (obohatenie uvedením do omylu) by nebolo možné kvalifikovať ako tento trestný čin. Práve naopak z prejednávanych prípadov vyplýva, že spravidla zhotoviteľ v snahe „zakryť“ svoje podvodné konanie pri plnení svojich počiatočných povinností sa snaží vystupovať ako „seriózny“ partner.

V prejednávanej veci pritom obžalovaný už pred prevzatím sumy 1.526 € od poškodenej s touto bol vybrať v obchode druh dľažby, pričom už vtedy vedel, že obdržané peniaze na nákup dľažby nepoužije a v prácach nebude ani pokračovať. Vyplýva to aj z jeho následného bezprostredného konania, keď okrem nezakúpenia dľažby, nepokračoval v práci, vyhováral sa na neskorší termín prác, prestal s poškodenou komunikovať. Napokon hoci po vznesení obvinenia sľuboval poškodenej vrátenie vyššie uvedeného sumy, do konania verejného zasadnutia o odvolaní tak neurobil, resp. to nepreukázal.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína, že obžalovaný už mal skúsenosti s predmetnou trestnou činnosťou, keď prejednávaného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/102/2017 zo dňa 11.8.2017)

Odvolací súd preskúmal aj postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o treste a náhrade škody. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody podľa zákonných ustanovení, ktoré súd prvého stupňa správne uviedol vo výrokovej časti rozsudku. Trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby považuje odvolací súd za primeraný. Nepodmienečnosť trestu odňatia slobody vyplýva z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. (spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Výška povinnosti na náhradu škody vyplýva zo skutkových zistení vo výroku prvostupňového rozsudku.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.